

Cübbeli Hoca fazilet gösterdi

Gazetemizin dünkü (27 Ocak) sürmanşet haberinde de yer aldığı gibi, çokça tanınmış bir muhterem hocaefendi, Üstad Bediüzzaman ve Risâle-i Nur'lar hakkında yeni ve son derece dikkat çekici bazı açıklamalarda bulundu.

Meşhûr olmuş lâkabıyla "Cübbeli Ahmed Hoca"nın iki radyo tarafından aynı anda yayınlanan sohbetini canlı olarak biz de dinledik.

Dinledikçe de sevindik; memnun ve mesrûr olduk.

Zira, Cübbeli Hoca, burada bir ilke imza atıyordu. Şimdiye kadar, hep başkasının sözlerinden hareketle, hep başka kaynaklardan nakiller yaparak Üstad ve Risâle-i Nur hakkında konuştuğunu, şimdi ise, ilk defa olmak üzere—itirazlara medar olmuş noktaları—kaynağından okuyarak müsbet bir kanaate vardığını itiraf ediyordu.

Bu itiraf, aynı zamanda bir fazilet gösterisiydi. Tebrikler hocam...

Bizzat dinleyerek hülâsaten tesbit edebildiğimiz kadarıyla, Muhterem Cübbeli Hocaefendi şunları da söyledi:

* “Bediüzzaman Hazretlerinin Hıristiyanlar, tarikatlar, şehitlik, İsevîlik ve Hz. İsa'nın nüzûlü hakkındaki görüşlerini tam mânâsıyla bilmiyordum. Bu konularla ilgili olarak, daha ziyade başkasının naklettiği bilgilere dayalı olarak konuştum. Kendi görüş ve kanaatim şeklinde değil, onların görüşüdür diye naklettim. Burada bir hatam varsa, özür dilerim. O nakillerin yalan yanlış şeyler olacağına ihtimal vermiyordum.

* “Şimdi ise, meselenin doğrusunu yerinden okuyarak görüyorum ki, Ehl-i Sünnet itikadına göre, Üstad'ın ifadelerinde bir yanlışlık, bir aykırılık söz konusu değil. Söylediklerinden hiçbirisi, İmâm-ı Eşârî'nin tarif ettiği itikadî ölçü ve prensiplere ters düşmüyor. Hepsi de hak ve hakikat sözlerdir.

* “Demek ki, Bediüzzaman Hazretlerinin sözlerini doğru anlamak için, iyi bir muhakemeye de sahip olmak lâzım. Aksi halde, ters mânâlar çıkarılabilir, yanlış şekilde anlaşılabilir.

* “Ayrıca, şunu da gördüm ki, Risâlelerdeki muğlak veya yanlış anlaşılmaya müsait bir ifadenin izahı, bir başka Risâlede var. Bunları birlikte okuyarak değerlendirme yapmak lâzım. Dolayısıyla, medar-ı tenkit noktaları tesbit ederek, bu tarz bir izahatlar eşliğinde bir ilmî çalışmanın çok faydalı olacağına inanıyorum.

* “Netice olarak şunları söylemek istiyorum: Beni bilen, tanıyan, sohbetlerimi dinleyen, bunları kayda geçiren ve söylediklerime itibar edenlerden istirham ediyorum ki, Bediüzzaman Hazretleri hakkında şimdiye kadar aktardıklarımı nazar-ı itibara almasınlar. İstifhamların oluşmaması için, silsinler, bugüne kadar olanları yok saysınlar. Zira onlar, bana ait şeyler değil; başkasının nakil sözleriydi. Kendi görüşümü ve hükmümü bugün açıklıyorum: Üstad Hazretlerinin söz ve izahları arasında dinin esasına ve Ehl-i Sünnet itikadına ters düşen herhangi bir noktaya rastlamadım. Kendine has yorum farkıyla, söyledikleri hak ve hakikat şeylerdir.”

Bir kez daha tebrik ve duâlar hocam... Fazilet gösterdiniz. Mütevazı davrandınız. Din kardeşliğinin, hakiki dostluğun ve kadirşinaslığın icabına uygun örnek bir davranış sergilediniz.

Böylelikle, hem yanlışçılara ve iftiracılara iyi bir ders verdiniz, hem de fitne kazanı kaynatanların hevesini kursaklarında hapsettiniz.

Bu yaptığınızın, münekkit ve muteriz diğer bazı hocaefendilere de örneklik teşkil etmesini diliyoruz.

Ölçülü mukabelenin hikmeti

Daha evvel, bazı televizyon programlarına çıkarak, ardından bazı cami kürsülerinden cemaate hitap ederek Üstad Bediüzzaman ve Risâle-i Nurlar hakkında Nur Talebelerini rencide edici konuşmalarda bulunan Cübbeli Ahmet Hocaya, biz de bu köşeden mukabelede bulunmuş, doğru cevapları dikkat nazarlarına sunmaya çalışmıştık.

Hizmetine ve sıfatına hürmeten, isim vermeden karşılık vermiştik.

Ayrıca, ilmî cevapların yanı sıra, mümkün olduğu kadar, aradaki tansiyonu düşürmeye ve yatıştırıcı bir üslûp kullanmaya gayret göstermiştik.

Hatta, bu noktada bazı okurlarımızın tenkidine mâruz kalmıştık; onlar, daha sert bir üslûpla mukabele etmemizi istiyorlardı.

Ne var ki, bizim bu gibi meselelerde esas aldığımız ölçüler, yine Risâlelerde yazılıydı. Oraya bakmalı ve orada ortaya konan düstûrlara riayet etmeliydik.

Biz de o hikmetli ölçü ve esaslara uyduk. Şükürler olsun, zaman bizi haklı çıkardı. Aradaki husûmet ateşinin sönmeye ve dostluk rüzgârlarının yeniden canlılık kazanması, o hakikatli düstûrlara riayetinin bir tezâhürü olsa gerektir.

Bu vesileyle, 04 Ocak 2010 tarihli yazımızın sonunda naklettiğimiz hakikatli bir ölçüyü, burada bir kez daha hatırlatarak

bitirelim: “Risâle-i Nur şakirtleri, tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan ehl-i ilim ve imansa, dost olsunlar, ‘Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz. Biz ehl-i imanla kardeşiz’ deyip yatıştırınsınlar.” (Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 189.)

Akıbeti vahim olanlar

Bu dehşetli zamanda hatasını tamire çalışanların yanında, bir de hatada ısrar, hatta inat edenlere de rastlıyoruz.

Bütün sermayesini “Üstad Bediüzzaman’ın Seyyid olmadığı, dolayısıyla Mehdi olmadığı” tezine binâ edenlerin başına gelenleri, bugünlerde ibretle seyrediyoruz.

Emirdağ Lâhikası’nda (sayfa: 75) belirtildiği üzere, Bediüzzaman Hazretlerinin siyâdet ve şerâfetini tenzil ve teb’id etmeye, onun bir hikmete binâen setr ve ihfâ ile perdelemiş olduğu hakiki hüviyet ve milliyetini inkâr veya ihlâl etmeye çalışmak, kimin haddine düşmüş?

Burada açıkça bir kez daha ihtar ile ilân ediyoruz ki: Bütün hayatını imân-Kur’ân dâvâsı uğrunda harcayan Hz. Bediüzzaman’la uğraşanlar, ona düşmanlık, ya da ihanet edenler, asla cezasız kalmazlar. İki cihanda da rezil ve zelil duruma düşmekten kurtulamazlar.

Şimdiye kadar yaşanan örnekler bu hakikati teyid ve tasdik ettiği gibi, bundan sonra yaşananların da aynı hakikati tebârüz ettireceğinden şüphemiz yoktur.

28.01.2010 Yeni Asya